

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	0005200582
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:0005200582.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IQ SERVIS, a. s., Garbiarska 5, 040 01 Košice, IČO: 31 651 810, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., Garbiarska 5, 040 01 Košice, IČO: 36 863 017, proti žalovanému: T.. T. T., nar. XX. 5. XXXX, T. XX, XXX XX B., v konaní o náhradu škody X.XXX,XX eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. novembra 2013, č. k. 6Cbi/20/2005-189, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. novembra 2013, č. k. 6Cbi/20/2005-189 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 11. 2013, č. k. 6Cbi/20/2005-189 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi X.XXX,XX eur s XX% úrokom z omeškania ročne od 7. 2. 2003 až do zaplatenia v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia XXX,XX eur a iné trovy konania XXX,XX eur na účet právneho zástupcu - Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s. r. o., do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou doručenou súdu prvého stupňa, dňa 9. 6. 2003 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy XX.XXX,-Sk (X.XXX,XX eur) s XX% úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 7. 2. 2003 až do zaplatenia titulom náhrady škody vzniknutej porušením povinnosti uvedenej v § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „ZKV“). K vzniku škody podľa tvrdenia žalobcu v žalobe malo dôjsť spôsobom, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty predal v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu I.. U. P., majetok patriaci žalobcovi - klimatizačné zariadenia A. D. XEE-E (2 kusy) a A. D. XX-E-E (1 kus).

Súd prvého stupňa zistil, že leasingovou zmluvou č. 2010/1998, uzavretou medzi I. P., U. XX, XXX XX B., I.: XX XXX XXX ako nájomcom a spoločnosťou IQ SERVIS a. s., Garbiarska 5, 040 01 Košice, IČO: 31 651 810 ako prenajímateľom, bol nájomcovi daný do nájmu predmet leasingovej zmluvy - klimatizačné zariadenia. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1.6.2000, č. k. 2K/84/2000-7, je podľa krajského súdu nepochybené, že na majetok dlžníka I.. U. P., nar. XX. 9. XXXX, bol

vyhlásený konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený T.. T. T., T. XX, B.. Ďalej súd prvého stupňa zistil, že žalobou o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty zo dňa 15. 8. 2000, došlou Krajskému súdu v Košiciach dňa 16. 8. 2000, žalobca žiadal o vylúčenie vecí - okenných klimatizérov z konkurznej podstaty úpadcu I.. U. P.. Žalovaný ich do podstaty nezahrnul, o čom svedčí súpis konkurznej podstaty, ktorý bol spracovaný žalovaným a predložený súdu, nakoľko majetok úpadcu určený na speňaženie v rámci konkurzného konania tvoria iba nehnuteľnosti. Na základe uvedeného, bol návrh na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty žalobcom vzatý späť a konanie zastavené (uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. 3. 2001, č. k. 3Cb/644/2000-26). Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 20. 2. 2001 medzi I.. U. P. v konkurznom konaní zastúpenom T.. T. T., správcom konkurznej podstaty ako predávajúcim a Bc. B. C. ako kupujúcim, podľa krajského súdu vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území B. - T., budova súp. č. XXXX, postavená na parc. č. XXXX/X zapísaná na LV č. XXXXX, pričom kúpna cena predmetnej nehnuteľnosti zahŕňa i cenu hnutelných vecí, ktoré kupujúci kupuje spolu s predmetnou nehnuteľnosťou. Zoznam týchto hnutelných vecí je spísaný v osobitnej prílohe, ktorá nie je súčasťou zmluvy. Z preberacieho protokolu podpísaného aj správcom konkurznej podstaty vyplýva, že predmetom predaja bola aj klimatizácia A. - 3 ks. Klimatizačné zariadenie bolo následne predmetom predaja na základe ďalších kúpnych zmlúv, naposledy kúpnej zmluvy uzavretej dňa 8. 2. 2002 medzi spoločnosťou N.-I., s.r.o., L. XX, B. ako predávajúcim a spoločnosťou J. s.r.o., U. XX, B. ako kupujúcim. Na list žalobcu zo dňa 8. 10. 2002, ktorým žiada od žalovaného zaplatenie sumy (XX.XXX,-Sk), predstavujúcej neuhradené splátky z leasingovej zmluvy, žalovaný uviedol (list zo dňa 31.10.2002), že vlastnícke právo k okenným klimatizérom A. v počte 3 ks prešlo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. 2. 2001 na Bc. B. C..

Krajský súd poukázal na § 8 ods. 2 ZKV, §§ 420 ods. 1, 3, 442 ods. 1 a 443 Občianskeho zákonníka. Dodal, že ako porušenie povinnosti zakotvenej v § 8 ods. 2 ZKV, zhodnotil konanie žalovaného, keď vo vyjadrení k návrhu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu zo dňa 14. 2. 2001 najprv uvádza, že klimatizéry do podstaty zahrnuté neboli (v dôsledku čoho bol návrh vzatý späť); následne je uzatvorená kúpna zmluva (20. 2. 2001), súčasťou ktorej je predaj klimatizačného zariadenia žalobcu a ešte aj po tomto právnom úkone, listom zo dňa 11. 3. 2002, žalobcu ubezpečuje, že klimatizačné zariadenie nebolo predmetom predaja. Podľa súdu prvého stupňa, ak by si bol žalovaný dostatočne preveril žiadané skutočnosti, s najväčšou pravdepodobnosťou by sa žalobca klimatizačných zariadení domohol podanou vylučovacou žalobou. Neobstojí preto tvrdenie žalovaného, že si nebol istý (keď odpovedal na žalobcovu listy), presnou identifikáciou klimatizačných zariadení, resp. že mal za to, že ide o iné; pretože k funkciám správcu konkurznej podstaty nepochybne patrí aj zisťovanie a identifikácia majetku žalovaného, a to s odbornou starostlivosťou. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že je prakticky nemožné zistiť stav klimatizačných zariadení v čase ich predaja, preto by znalecké dokazovanie ich hodnoty bolo neúčelné. V dôsledku uvedeného aplikoval na pojednávanú vec § 136 O. s. p., podľa ktorého ak možno výšku nárokov stanoviť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy. Pri určení výšky škody súd vychádzal z toho, že požadovaná náhrada škody, ktorú žalobca žiada, predstavuje menej ako polovicu obstarávacej ceny, čo vzhľadom na celkovú životnosť klimatizačných zariadení s prihliadnutím na čas predaja, považuje krajský súd za primerané. Takto určenú výšku žalovaný napokon ani nespochybnil s tým, že súd prvého stupňa mal v danej veci preukázané naplnenie všetkých štyroch základných predpokladov vyvodenia zodpovednosti, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a zavinenie žalovaného.

Súd prvého stupňa ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že za nedôvodnú považoval aj vznesenú námietku premlčania podľa § 110 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že žaloba na náhradu škody bola doručená súdu dňa 9. 6. 2003. Žalobca sa o škodu a o tom, kto za ňu zodpovedá mohol najneskôr dozvedieť (a dozvedel) dňa 4. 11. 2002; kedy mu bolo doručené vyjadrenie správcu (list zo dňa 31. 10. 2002). Z uvedeného je zrejmé, že neuplynula subjektívna (2 ročná) ani objektívna (3 ročná) premlčacia doba podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o obranu žalovaného, že v konkurznom konaní uznal prihlásenú pohľadávku - nezaplatené leasingové splátky žalobcu vo výške X.XXX,XX eur (XX.XXX,-Sk); preto je uplatnený nárok na náhradu škody nedôvodný, krajský súd

konštatoval, že leasingovú zmluvu neuzavrel úpadca, ale jeho syn (žalobca teda nemá voči úpadcovi pohľadávku) a uplatnená pohľadávka predstavuje náhradu škody vzniknutú predajom klimatizačných zariadení. Napokon ako nedôvodnú krajský súd zhodnotil aj námietku žalovaného, že úpadca prevzal záväzky svojho syna (nájomcu klimatizačných zariadení); pretože existenciu zmluvy o prevzatí dlhu, pre platnosť ktorej zákon vyžaduje písomnú formu a súhlas veriteľa, žalovaný nepreukázal a žalobca túto skutočnosť poprel (§ 531 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka).

Na základe uvedeného súd prvého stupňa žalobe vyhovel a to aj v časti uplatneného príslušenstva - úrokov z omeškania, keďže je nepochybné, že žalovaný sa so zaplatením dlžnej sumy dostal do omeškania (§ 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka) odo dňa 7. 2. 2003. Pri určení momentu omeškania súd vychádzal zo skutočnosti, že list žalobcu - Žiadosť o náhradu škody zo dňa 27. 1. 2003, bol žalovanému doručený dňa 1. 2. 2003, kedy mu začala plynúť určená lehota na plnenie (5 dní) a jej márnym uplynutím sa žalobca dňom 7. 2. 2003 dostal do omeškania. Súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Odvolanie odôvodnil poukazom na § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O. s. p.

Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že predmetné klimatizačné zariadenia TOSHIBA, zabezpečil do svojej predajne potravín pôvodne I. P. - syn úpadcu I.. U. P., a to na základe leasingovej zmluvy č. XXXX/XXXX uzatvorenej medzi ním ako nájomcom a žalobcom, teda spoločnosťou IQ SERVIS a.s. ako prenajímateľom. Po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu dňa 12. 4. 2000 I.. U. P., bol žalovaný uznesením zo dňa 12.5.2000, ustanovený za predbežného správcu konkurznej podstaty. Konkurz bol vyhlásený 1. 6. 2000. Spolu s vyhlásením konkurzu, súd prvého stupňa vyzval veriteľov, aby v lehote 60 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu prihlásili na Krajskom súde v Košiciach všetky svoje nároky s uvedením ich výšky, právneho dôvodu vzniku a ich zaistenia.

Zo zápisnice o prieskumnom prejednávaní zo dňa 6. 12. 2000 je podľa žalovaného zrejmé, že ako správca konkurznej podstaty, uznal všetky pohľadávky, tak ako boli prihlásené, teda aj pohľadávku veriteľa č. 1 - spoločnosti IQ SERVIS a.s., v tejto veci žalobcu a to vo výške XX.XXX,-Sk. Žalovaný zdôraznil, že úpadca I.. U. P. popieral pohľadávku žalobcu, z dôvodu, že on nie je dlžníkom, nakoľko ním je jeho syn, z ktorého dôvodu podal dňa 15.12.2000 žalobu o určenie neoprávnenosti tejto pohľadávky. V žalobe úpadca uviedol, že leasingová zmluva na prenájom klimatizačného zariadenia bola uzatvorená medzi jeho synom I. P. a žalobcom a keďže medzi ním a jeho synom následne nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o prevzatí dlhu, ani dohody o pristúpení k záväzku, žalobca sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky, len voči jeho synovi I. P.. Následne však I.. U. P. dňa 6. 6. 2001, svoj návrh o určenie neoprávnenosti pohľadávky vzal späť v celom rozsahu.

K speňaženiu nehnuteľnosti - predajne potravín vedenej na LV č. XXXXX, k. ú. B.- T., budova, súp. č. XXXX, postavená na parcele č. XXXX/X, došlo po súhlase Krajského súdu v Košiciach, mimo dražby a to uzatvorením kúpnej zmluvy dňa 20. 2. 2001, medzi predávajúcim - I.. U. P. v konkurznom konaní zastúpený žalovaným ako správcom konkurznej podstaty a kupujúcim, Bc. B. C.. Z kúpnej zmluvy vyplýva, že kúpna cena danej nehnuteľnosti zahŕňala aj cenu hnutel'ných vecí. Zoznam týchto hnutel'ných vecí, ako to z kúpnej zmluvy vyplýva, je spísaný v osobitnej prílohe, ktorá nie je súčasťou kúpnej zmluvy a žalovaný takýmto zoznamom nedisponoval. Z preberacieho protokolu je však zrejmé, že medzi hnutel'nými vecami boli aj predmetné klimatizačné zariadenia A., nakoľko boli s nehnuteľnosťou pevne spojené - boli jej súčasťou. Po predaji uvedenej nehnuteľnosti, vlastnícke právo k nej, ako aj k sporným predmetom, prešlo na Bc. B. C.. Žalovaný má za to, že žalobca by sa v tejto veci mal obrátiť na kupujúcu C., keďže ona tieto klimatizačné zariadenia predala ďalej.

Žalovaný ďalej v podanom odvolaní uviedol, že ďalším sporným bodom v tejto prejednávanej veci je výška uplatňovanej pohľadávky, keďže spoločnosť IQ SERVIS a.s. si pôvodne uplatňovala sumu 53.161,-Sk z titulu nezaplatenia leasingových splátok o čom svedčí aj konkurzná prihláška z 28. 7. 2000, ktorú žalovaný na prieskumnom prejednávaní uznal ako pohľadávku 4. triedy, avšak v tomto konaní je

požadovaná suma 70.000,-Sk (2.323,57 eur).

Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaný za to, že ako správca konkurznej podstaty v danej prejednávanej veci svoje povinnosti, plnil tak ako mal.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1, 3 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že sú dané dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku.

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy XX.XXX,-Sk (X.XXX,XX eur) s XX% úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 7. 2. 2003 až do zaplatenia, a to titulom náhrady škody vzniknutej porušením povinnosti uvedenej v § 8 ods. 2 ZKV. Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty, spôsobil žalobcovi škodu, keď predal v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu I.. U. P., majetok patriaci žalobcovi - klimatizačné zariadenia A. D. XEE-E (2 kusy) a A. D. 18-E-E (1 kus). Súd prvého stupňa mal v danej veci preukázané naplnenie všetkých štyroch základných predpokladov vyvedenia zodpovednosti, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a zavinenie žalovaného.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že v konaní na súde prvého stupňa neboli riadne zistené predpoklady zodpovednosti za škodu žalovaného. Žalobca má uzavretú leasingovú zmluvu zo dňa 2. 6. 1998, č. XXXX/XXXX s I. P., U. XX, B. na prenájom klimatizačného zariadenia na dobu XX mesiacov (od 8. 6. 1998 do 8. 12. 2005) s možnosťou odkúpenia predmetu nájmu za X.XXX,-Sk. Z uvedeného je zrejmé, že I. P. ako nájomca klimatizačného zariadenia má zo zmluvy o prenájme povinnosť riadne platiť nájom, podľa priloženého platobného kalendára a povinnosť starať sa o predmet nájmu. Podľa ust. § 4 ods. 1 Všeobecných leasingových podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o leasingu, za stratu, zánik, poškodenie a predčasné opotrebovanie zodpovedá nájomca. Žalobca nie je v právnom vzťahu vzniknutom na základe zmluvy o leasingu s úpadcom a ani so správcom konkurznej podstaty. Je preto potrebné, aby si súd prvého stupňa ujasnil, či z dôvodu predaja klimatizačných jednotiek žalobcu, ktoré boli zabudované do nehnuteľnosti úpadcu U. P. vznikol zodpovednostný vzťah medzi žalobcom a žalovaným s prihliadnutím k vyššie uvedenému. Taktiež nie je zrejmé akým spôsobom bol predmet nájmu I. P., vo vlastníctve žalobcu zabudovaný do nehnuteľnosti úpadcu U. P., možnosť demontáže klimatizačných zariadení, či medzi úpadcom, nájomcom a žalobcom v tomto smere existovala zmluvná úprava vzťahov.

Podľa odvolacieho súdu je však predčasné skúmať porušenie právnej povinnosti žalovaného, nakoľko ani vznik škody nebol v konaní preukázaný. Žalobcovi v zmysle zmluvy o leasingu mala byť hodnota nájmu zaplatená I. P. do 8. 12. 2005. Z obsahu spisu nie je zrejmé, či tak povinný zo zmluvy o leasingu, I. P., osoba odlišná od úpadcu, túto povinnosť splnil. Taktiež z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uplatnil nezaplatené splátky leasingu v konkurze úpadcu: I.. U. P. a podľa tvrdenia správcu konkurznej podstaty tohto úpadcu bola pohľadávka žalobcu na prieskumnom pojednávaní uznaná. Z obsahu spisu nie je zrejmé, či mu táto pohľadávka bola aj vyplatená. Z uvedeného vyplýva, že ani táto podmienka vzniku zodpovednosti za škodu nebola preukázaná a z tohto dôvodu sa javí žaloba ako predčasne podaná. V súvislosti s výškou škody sa súd prvého stupňa nezaoberal námietkou žalovaného k výške škody, keď uplatnená pohľadávka žalobcu v konkurznom konaní predstavuje hodnotu nesplatených splátok leasingu vo výške XX.XXX,-Sk, po splatení všetkých splátok zostatková hodnota predmetu nájmu bola X.XXX,-Sk (bez DPH) a náhradu škody žalobca uplatnil vo výške XX.XXX,-Sk, ktorá uplatnená výška bola súdom prvého stupňa aj priznaná. Pre ustálenie výšky vzniknutej škody, súd prvého stupňa uplatnil postup podľa § 136 O. s. p. a určil ju podľa svojej úvahy. Pri určení výšky škody súd prvého stupňa vychádzal z toho, že požadovaná náhrada škody, ktorú žalobca žiada, predstavuje menej ako polovicu obstarávacej ceny, čo vzhľadom na celkovú životnosť klimatizačných zariadení s prihliadnutím na čas predaja, považuje krajský súd za primerané. Značný rozdiel v uvedených sumách uplatnených žalobcom

v rovnakom časovom období súd prvého stupňa neodôvodnil.

Vzhľadom na uvedené vyššie a to najmä s poukazom na zmluvné strany zmluvy o leasingu, ktorou stranou nie je úpadca U. P., na povinnosti nájomcu I. P. vyplývajúce z tejto zmluvy, nie je ani existencia príčinnej súvislosti medzi prípadným porušením povinnosti a prípadným vznikom škody zrejmé. Súd prvého stupňa sa v tejto súvislosti, skúmania príčinnej súvislosti, nevysporiadal s obranou žalovaného, že predaj nehnuteľnosti, súčasťou ktorej boli aj klimatizačné jednotky bol uskutočnený na pokyn a so súhlasom dozorujúceho konkurzného súdu. Konkurzný spis sp. zn. 2K XX/XXXX bol súdom prvého stupňa pripojený dňa 4. 9. 2008, vylúčený zo spisu súdu prvého stupňa dňa 18. 9. 2008 (č. l. 111) a jeho obsah bol oboznamovaný na pojednávaní dňa 12. 11. 2008 (č. l. 121) bez toho, aby spis bol súdu prvého stupňa k dispozícii alebo aspoň oboznamované dokumenty (súpis konkurznej podstaty č. l. 11, Plán speňaženia, opatrenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.2.2001, č. k. 2K XX/XXXX-XX) vo fotokópii v spise. Tiež sa súd prvého stupňa vo vzťahu k skúmanej príčinnej súvislosti nezaoberal obranou žalovaného akým spôsobom sa robí súpis vecí patriacich do konkurznej podstaty, ak podstatu tvoria len nehnuteľnosti, či klimatizačné jednotky tvorili súčasť alebo príslušenstvo nehnuteľnosti a obsahom opatrenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. 2. 2001, č. k. 2K XX/XXXX-XX.

Z vyššie uvedených dôvodov nemožno napadnuté rozhodnutie považovať za ústavne prijateľným spôsobom odôvodnené a teda také, ktoré zodpovedá požiadavke plnej realizácie základného práva účastníka na spravodlivý proces, čím žalovanému bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je nepochybne aj požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s kľúčovými právnymi otázkami, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu (IV. ÚS 138/2012).

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.. ÚS XX/XXXX, podľa ktorého nestačí, aby všeobecný súd na argument účastníka konania iba formálne zareagoval, ale musí sa s ním vyrovnáť dostatočne a v prípade, ak tento argument odmietne, musí dostatočným spôsobom uviesť prečo ho považuje za nesprávny, t. j. musí ho vyvrátiť.

S prihliadnutím k uvedenej vade konania a z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a z tohto dôvodu nesprávneho právneho posúdeniu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj o trovách konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.